

הוועדה למשנה לתכנון ובניה – היתרים – תמליל

תיק מספר 2019/0413.01

יצחק טוניק 18, פסגת זאב

מספר הוועדה: 14

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: י"ט בתמוז תשפ"ד (25.07.2024)

מזכיר הוועדה בדיון: דליה אלפסי, נלי צדוק

שעת תחילת הוועדה: 10:20

שעות סיום הוועדה: 13:40

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד וורק תמלול והקלטה

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

מני רחিমוב:

טוב, תן לי דקה, אני אפתח את ההרמוניקה, ניתן הסבר.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מני רחिमוב:

רגע, רק שניה, אני רק אפתח לנו את ה-,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו בפסגת זאב, תיק 19/413.1.

רוחמה יעקבי:

ארבעה מתנגדים.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

מני רחिमוב:

דווקא תיק שלפי דעתי יותר פשוט.

רוחמה יעקבי:

פשוט, פשוט.

מני רחמוב:

ככה, אנחנו מדברים על פסגת זאב, תוספת שימושים בגג עבור הרחבות לשתי יחידות דיור, דירות הגג בעצם, מכוח תב"ע שחלה בפסגת זאב שהשטחים יכולים לקבל שימוש 30 מטר, ומרפסת גג. אוקי, התיק עלה לוועדה ונדחה במתכונת המוצעת כי הם היו צריכים להנמיך מדלפות, לעמוד בגובה, והיו נדרשים בהקלה לעניין המערכות. קיבלנו כאן ארבע התנגדויות, אחד, נטען לשימוש בשטח משותף. אז קודם כל זה לא שטח משותף, עורכת הבקשה המציאה לנו תימוכין קנייניים של תשריט בית משותף וגם בטאבו שזה שייך להם, למבקשים. נטען כי אחוזי הבנייה שייכים לכלל דיירי הבניין, על פי התב"ע רק דירות הגג זכאים ל-30 מטר, ועורכת הבקשה הגישה תכנית מתוקנת שצמצמו ל-30 מטר. נטען כי מאחר ו (לא ברור) את דוודי השמש לא יהיו מים חמים, שנוגעים להם, הרי מהגג מעבירים להם את זה לגג החדש. עורכת הבקשה הציגה לי, המציאה לי התחייבויות של המבקשים חתומים על ידי עורך דין שככל שיהיה נזק הם מתחייבים לתקן והאחריות תהיה עליהם. ונטען כי ההודעה, הפרסום על התוספת התקבלה באיחור, פה אנחנו קודם כל יכולים לראות שהם גם הגישו התנגדות, הם גם זומנו לוועדה אז כאילו זה עונה על הדברים.

דובר לא מזוהה:

סטנדרט.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

רוחמה יעקבי:

להכניס אותם?

מני רחמוב:

כן. אגב, יש לי פה את הטאבו, יש לי פה את התשריט בית משותף.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אפשר לקרוא להם?

רוחמה יעקבי:

כן. בבקשה, כנסו.

יואל שבת:

לא, נסיים בשתיים נראה לי.

עמנואל זלטס:

איזה שתיים?

יוחנן וייצמן:

מה בשתיים?

עמנואל זלטס:

תיק אחרון ב (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, הוא אומר שהתיק הבא.

עמנואל זלטס:

התיק האחרון זה רק מבקשים. התיק האחרון זה רק מבקשים.

רוחמה יעקבי:

אתה מבקש?

דובר לא מזוהה:

אני מבקש.

רוחמה יעקבי:

בבקשה, ליד האדריכלית.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, פינקלשטיין מילה נמצאת?

מילה פינקלשטיין:

נמצאת.

רוחמה יעקבי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, תציגי את ההתנגדות.

מילה פינקלשטיין:

אני אבקש בבקשה שאבא שלי יציג את ההתנגדות במקומי.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, אין שום בעיה, רק שם לפרוטוקול בבקשה.

ואדים פינקלשטיין:

אנחנו, כן, יש שמה, רשום, ואדים פינקלשטיין.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ואדים פינקלשטיין:

ההתנגדות הראשונה, אנחנו נחלק את ההתנגדות שלנו לשתיים, אני אציג את ההתנגדות, החלק הראשון, ואתה תציג את החלק השני. בעיקר אנחנו מתנגדים על החלק הראשון, זה נגד המרפסות שמתוכננות מעל למרפסת סוכה שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

ואדים פינקלשטיין:

מרפסת,

חיים כהן:

מרפסת מעל מרפסת סוכה שלו.

ואדים פינקלשטיין:

מרפסות שמתוכננות מעל מרפסת סוכה שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

ואדים פינקלשטיין:

(לא ברור) באופן תמוה, זה סוגר לנו כל המרפסת סוכה שיש לנו, ואנחנו מתנגדים לזה בתוקף, בעיקר שיש להם אפשרות גם לעשות את המרפסת סוכה גם בחדר נפרד שמה, החדר המרוחק, וגם יש להם לפי התכנית מרפסת גג פתוח לשמים של לא יודע כמה, 30,

חיים כהן:

בוא תראה לי במסך.

ואדים פינקלשטיין:

כן, בבקשה.

אירנה בדליאן:

זה הבקשה, (לא ברור) היתר אחר.

חיים כהן:

רגע, רגע, רגע, רגע,

אירנה בדליאן:

זה לא קשור להיתר שלה.

מני רחিমוב:

נראה לי בלבול ב-,

ואדים פינקלשטיין:

לא, לא, לא, אבל מה זה היתר אחר?

חיים כהן:

בוא נראה, בוא נראה,

אירנה בדליאן:

אבל ההיתר כבר (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, אין צורך לראות אם זה לא (לא ברור) אם זה לא הדיון,

יוחנן וייצמן:

כן, אם זה לא הדיון, אז מני, מני,

מני רחिमוב:

לא זכור לי שיש פה מרפסות.

יוחנן וייצמן:

מני, עבודה שלך כעת.

אליעזר ראוכברגר:

שניה, מני.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

רק שניה, יכול להיות שיש פה איזשהו טעות,

ואדים פינקלשטיין:

אז אני לא יודע, מה שאני רואה בתיק, מה שאנחנו רואים,

אליעזר ראוכברגר:

אז עוד שניה, רגע. יש את מני, הוא יסביר לך. שניה, מני.

מני רחמוב:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מני רחמוב:

אני לא רואה פה בבקשה מרפסות זיז. זה מרפסות גג, זה על הגג הקיים, אין פה שום זיז.

ואדים פינקלשטיין:

אז בוא, אפשר? אני אראה לך משהו.

מני רחמוב:

כן.

ואדים פינקלשטיין:

אנחנו מדברים,

מני רחিমוב:

(לא ברור) טיפה את המצגת.

ואדים פינקלשטיין:

זה, זה קומת הגג שלהם.

יואל שבת:

נכון.

מני רחिमוב:

אוקי.

ואדים פינקלשטיין:

ואנחנו, טוב, יופי. אפילו (לא ברור) תראו לנו בבקשה, תזיז, הנה, כן. זה הקומה שלנו, כמו שאתם רואים שתי מרפסות סוכה פתוחים לשמים.

יואל שבת:

כן.

ואדים פינקלשטיין:

יש פה, זה מה שמוצג. מרפסות שהם מציעים שהם מעלינו הם סוגרים כל המרפסת הזאת, משאירים שם רצועה של 30 ס"מ משני הצדדים.

יואל שבת:

תעשה zoom in רגע. הם מציעים מרפסות פה?

ואדים פינקלשטיין:

בבקשה. זה מרפסת שהיא יציאה מחדר מגורים, מפה (לא ברור)

מני רחिमוב:

זה יכול להיות בקשה אחרת?

אירנה בדליאן:

כן, כן, זה מופק,

דובר לא מזוהה:

זה בקשה אחרת.

מני רחמוב:

קודם כל, זה בקשה אחרת בנפרד, זה לא הבקשה הזאת.

יואל שבת:

לא, אבל מאיפה המרפסות האלה?

ואדים פינקלשטיין:

אבל מאיפה המרפסות בתיק שאנחנו דנים?

אירנה בדליאן:

אנחנו (לא ברור)

ואדים פינקלשטיין:

אז או שצריך למחוק אותם,

אירנה בדליאן:

לא היה מבוקש,

יואל שבת:

רגע, לזה כבר יצא היתר, למרפסות האלו?

דובר לא מזוהה:

כן, (לא ברור)

אירנה בדליאן:

היתר הופק.

יואל שבת:

באיזה מספר תיק?

דובר לא מזוהה:

פה, יש את הפרטים.

דובר לא מזוהה:

כבר התקבל היתר לזה.

אירנה בדליאן:

19 (לא ברור)

דוברת לא מזוהה:

אבל למה התקבל היתר?

יואל שבת:

מה?

דובר לא מזוהה:

אבל זה בתוך התיק של היתר.

יואל שבת:

לא,

אירנה בדליאן:

1323,

יואל שבת:

אני אסביר לך משהו.

אירנה בדליאן:

נקודה 05.

יואל שבת:

עוד פעם, אם זה נכון בעצם למרפסות האלו כבר יצא היתר, וכל מה שמבוקש עכשיו רק, בעצם כל הדין היום הוא בעצם רק למרפסות הגג.

ואדים פינקלשטיין:

לא, לא, לא יצא היתר, סליחה,

יואל שבת:

תוספת הגג ומרפסת הגג.

ואדים פינקלשטיין:

תגיד לי בבקשה, יצא היתר למרפסות?

אירנה בדליאן:

הופק היתר.

יואל שבת:

כן.

אירנה בדליאן:

הופק. לא אני,

מני רחמוב:

חכה, אני אפתח אותו.

חיים כהן:

זה לא היא.

אירנה בדליאן:

לא אני עורכת הבקשה.

מני רחימוב:

חכו רגע, נפתח.

ואדים פינקלשטיין:

אבל למה הופק היתר בלי שאנחנו, אנחנו התנגדנו אליו?

מני רחימוב:

בוא נראה מאיזה שנה.

ואדים פינקלשטיין:

בבקשה.

יואל שבת:

בוא נראה, בוא נראה.

מני רחימוב:

בוא נראה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל בכל מקרה זה לא הדיון כעת.

יואל שבת:

כן, בדיוק.

ואדים פינקלשטיין:

אבל צריך לקחת את זה בחשבון, יש פה איזשהו תקלה.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, אבל זה לא רלוונטי לעכשיו.

ואדים פינקלשטיין:

אפילו שמספר דירות, אנחנו לא יכולנו להתנגד אולי בזמנו בגלל שיש פה בלבול במספר דירות.
אי אפשר היה להבין שזה מעלינו.

אירנה בדליאן:

בתיק הזה שלנו אין בלבול עכשיו.

ואדים פינקלשטיין:

יש בלבול, גם בתיק,

אירנה בדליאן:

היה קודם בלבול.

ואדים פינקלשטיין:

לא, גם עכשיו, אני אוכיח לך,

עמנואל זלטס:

לפני שנה.

ואדים פינקלשטיין:

שגם עכשיו יש בלבול.

יואל שבת:

השנה יצא היתר?

עמנואל זלטס:

כן. כן, 23'. יולי 23'.

אליעזר ראוכברגר:

ההיתר יצא לפני שנה.

מילה פינקלשטיין:

אבל אנחנו התנגדנו לזה,

ואדים פינקלשטיין:

אנחנו התנגדנו להיתר הזה.

מילה פינקלשטיין:

ולא שמענו מכם.

ואדים פינקלשטיין:

ושלחנו התנגדות.

מילה פינקלשטיין:

שלחנו התנגדות, אז למה לא הייתה וועדה?

מני רחימוב:

דחו את ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שהייתה וועדה ודחו את ההתנגדויות.

מני רחימוב:

דחו את ההתנגדות.

מילה פינקלשטיין:

אבל, אבל הם,

אירנה בדליאן:

אין החלטה (לא ברור)

עמנואל זלטס:

(לא ברור) במערכת.

מילה פינקלשטיין:

מה?

יואל שבת:

בתהליך,

יוחנן וייצמן:

תסתכל בתיק היתר.

אליעזר ראוכברגר:

תסתכל רגע בתהליך.

אירנה בדליאן:

בהחלטה יש התייחסות (לא ברור)

(מדברים ביחד)

יוחנן וייצמן:

היה דיון בהתנגדויות?

מילה פינקלשטיין:

אבל למה לא הזמינו אותנו לוועדה?

מני רחמוב:

(לא ברור) את ההתנגדויות על הסף, כי הם נימקו את הנימוקים,

אירנה בדליאן:

זה כתוב בהחלטת וועדה. (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

הם החליטו (לא ברור) שלחו לכם את ההודעה.

עמנואל זלטס:

קיבלו החלטה.

מני רחמוב:

הם קיבלו החלטה, לא זימנו אותם.

ואדים פינקלשטיין:

אז למה לא זימנו?

עמנואל זלטס:

אגב, וצמצמו את המרפסות. בהחלטה כתוב, צמצמו.

מילה פינקלשטיין:

אבל זה עדיין לא מספיק.

ואדים פינקלשטיין:

אבל עדיין זה, הם סוגרים לנו את המרפסת סוכה.

מני רחמוב:

הסבירו גם למה, צמצמו (לא ברור) נתנו מענים שיהיו הוגנים לשני הצדדים.

מילה פינקלשטיין:

אבל,

ואדים פינקלשטיין:

מי זה הוגנים? זה הוגנים מבחינתך, לא הוגנים מבחינתי.

מילה פינקלשטיין:

(לא ברור) את המרפסת שיהיה גם,

ואדים פינקלשטיין:

סליחה, אדוני, אתה רוצה לקחת הכל, וגם הגג וגם המרפסת, וקצת מוזר לי. אתה בן אדם דתי, אתה יודע מה זה משמעות של מרפסת סוכה שאתם סוגרים חצי ממנה,

מני רחימוב:

אבל זה לא עכשיו הדיון.

ואדים פינקלשטיין:

אבל לא, בבקשה, מישו יכול לענות למה לא הזמינו אותנו?

יוחנן וייצמן:

יש פה משהו לא הוגן, כן.

אליעזר ראוכברגר:

היה דיון בהתנגדויות,

רוחמה יעקבי:

אבל זה לא להיום.

ואדים פינקלשטיין:

מה זה לא להיום?

מילה פינקלשטיין:

לא,

ואדים פינקלשטיין:

אבל אנחנו,

מילה פינקלשטיין:

אבל אנחנו,

ואדים פינקלשטיין:

לא זימנו אותנו לפה,

רוחמה יעקבי:

למה לא הזמנו?

יואל שבת:

(לא ברור) מרפסת,

ואדים פינקלשטיין:

למה לא זימנו?

לימור גלנטי:

סליחה, עם כל הכבוד, כל ההליך של פרסום המרפסת עבר את כל מה שהיה צריך. גם הפרסומים הנדרשים. יש הליכים סטטוטוריים ומועדים סטטוטוריים וכל דבר.

(מדברים ביחד)

ואדים פינקלשטיין:

אנחנו נלך לוועדת ערר,

לימור גלנטי:

אוקי, תעשו מה שאתם רוצים.

ואדים פינקלשטיין:

אנחנו נהיה שנים בבית משפט. אתם רוצים את זה? בבקשה. אנחנו לא ניתן מילימטר אחד (לא ברור)

לימור גלנטי:

רגע, יש לי שאלה. אתה בעצם מתחת לבית שלה, נכון?

דוברת לא מזוהה:

כן.

לימור גלנטי:

למה כל כך מפריע לכם,

(מדברים ביחד)

לימור גלנטי:

נמצא שם גג קבוע ואף אחד לא עושה שם כלום, שנים.

ואדים פינקלשטיין:

לא משנה, זה מרפסת סוכה, גברת.

לימור גלנטי:

אם כל כך אתם רוצים מרפסת, למה זה מפריע לך?

ואדים פינקלשטיין:

גברת, זה מרפסת סוכה.

עמנואל זלטס:

בהיתר הזה, תראה (לא ברור) כמה יש להם,

לימור גלנטי:

אבל למה זה מפריע לך?

עמנואל זלטס:

ומה הם ביקשו.

דובר לא מזוהה:

זה לא רלוונטי לעכשיו בכל מקרה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בהיתר הקודם.

מילה פינקלשטיין:

מה?

לימור גלנטי:

אני שם (לא ברור) שבע שנים,

דובר לא מזוהה:

זה לא רלוונטי.

עמנואל זלטס:

לא, לא, תראה שניה את זה.

דובר לא מזוהה:

זה לא רלוונטי עכשיו בכל מקרה.

עמנואל זלטס:

בוא נראה שניה מה יש להם ומה הם צמצמו ומה (לא ברור)

ואדים פינקלשטיין:

ההליך פה היה לא תקין, לא הזמינו אותנו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר, שמענו. עכשיו בוא נדבר על התיק הזה, אחר כך נראה. בסדר, בסדר, שניה. עכשיו
בואו נדבר על התיק הזה. כן. כן, עוד משהו, אדוני?

מילה פינקלשטיין:

כן, איתן, תגיד את הטענות שלך.

איתן הויזמן:

טוב, אני מדבר,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה אני?

איתן הויזמן:

איתן, איתן הויזמן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

איתן הויזמן:

אני דייר בדירה (לא ברור)

חיים כהן:

היושב ראש שואל בגלל ש-,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

חיים כהן:

היושב ראש שואל בגלל שהכל מוקלט, ואם אתה לא אומר את השם אז לא יודעים מי מדבר.

איתן הויזמן:

אוקי.

רוחמה יעקבי:

תגיד את השם שלך.

איתן הויזמן:

אז שמי איתן הויזמן, אני מדירה 9 בקומה ראשונה.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

איתן הויזמן:

אני בא מהמקום הזה של (לא ברור) איזה סיוט זה בהליך, אנחנו לא יודעים איפה הוא נגמר שהולך לעבור הבניין. המטרה של, לפי התכנון שאני מבין, הולכים להרים את הגג בקומה אחת. אתם שומעים אותי?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

דובר לא מזוהה:

בטח.

איתן הויזמן:

הולכים להרים את הגג בקומה אחת. זה אומר שיצטרכו להרים גם את כל מערכת ה-,

אליעזר ראוכברגר:

דודי השמש.

איתן הויזמן:

ההסקה המרכזית, זה לנתק אותנו ממים. אני לא יודע כמה זמן יימשך הבנייה, לא יהיה לנו מים חמים בדירות, יהיו לנו גם הפסקות מים בתהליך הבנייה, אף אחד לא אמר לנו כמה זמן זה הולך להימשך הסייט הזה. המקום, הבנייה, הבניין עצמו יהפוך לאתר בנייה לכל דבר כמו תמ"א 38, בגלל שהבניין בנוי בצורה כזאתי שאם רוצים לעלות לקומות העליונות או לעשות פיגומים ודברים כאלה, צריך לעשות דרך הגינות. הגינות שלנו ייהרסו לגמרי, גינות שהשקענו בהם הרבה הרבה. לא נוכל לצאת לגינות, אנחנו לא, כל משך הבנייה, כל משך הבנייה לא נוכל לצאת לגינה, גם מקדימה, גם מאחורה, מחשש שמהבנייה ייפול משהו. החניות שלנו, לא יהיה לנו חניות בבניין בגלל שכל המכולות של פינוי האשפה, של המרצפות, של המלט, הכל יהיה כי אין ברירה אחרת, יהיה בתוך החניה שלנו, לא יהיה לנו איפה להחנות את המכוניות כל זמן הבנייה. יהיו ניתוקים של מים, חשמל. עכשיו, הבניין הוא בניין לא חדש. הקבלן שלהם יתחיל לבנות ויאריך את הצנרת של הדודים ואחר כך יהיו לנו תקלות וצרות, אני לא, לא קיבלנו שום ביטחונות מי יהיה אחראי לכל הנזקים שייגרמו לבניין. זה שהם מבטיחים או אומרים או כתוב אנחנו אחראים, אף אחד לא יודע מה צפוי להיות, איזה תקלות ואיזה נזקים ייגרמו לבניין, ולפי מה שהבנתי מהדייר הזה, (לא ברור) הוא לא עושה את זה בשביל לגור, הוא עושה את זה בשביל השבחה של הנכס או למכור, או למכור לפני הרישיון או לבנות ולמכור. הוא הולך משמה, יגיע דייר אחר ויהיה נזקים. איזה ביטחונות יש לנו מנזקים שיהיו לבניין? זהו, שני הדברים העיקריים זה ש-,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה. עוד?

איתן הויזמן:

אה?

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי תודה. עוד מישהו, מישהי?

דוברת לא מזוהה:

אני אשמח להתייחס.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, גברתי.

דובר לא מזוהה:

לזה יש לנו תשובה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל שניה. אחד אחד. מישהו, מישהי עוד רוצה לומר משהו?

דורה זליג:

דורה זליג.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, גברתי.

דורה זליג:

אני רציתי להגיד לגבי גם משך הבנייה שאף אחד לא יודע כמה זמן זה יימשך, ואם זה עלול עכשיו להתקע, בטח ובטח במצב שאנחנו נמצאים, במלחמה, אם פתאום הבנייה הולכת להתעכב באיזשהו זמן מאד מאד ממושך שכל הזמן הזה אין תפקוד. לי למשל יש שוכרים בדירה, אם יהיה איזושהי פגיעה משמעותית באיכות החיים הם עלולים לרצות לעזוב. זה לא דבר פשוט. יש גם אנשים מבוגרים בבניין, מאד מלחיץ שלא לוקחים בחשבון שיש אנשים שעלולים להינזק בצורה מאד מאד קשה לזמן בלתי מוגבל, בכלל לא ברור מה סוף הסיפור הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

מילה פינקלשטיין:

מילה פינקלשטיין, אני גם רוצה להגיד.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) גברתי.

מילה פינקלשטיין:

תודה רבה. שאני חושבת שכמובן זה הנכס שלהם והם רוצים לעשות פה איזשהו שיפור, אני מבינה שזה בקשה סך הכל הגיונית, ולכן מה שאנחנו מבקשים זה שאנחנו נשכור עורך דין שיהיה, או עורך דין אחד מטעם שנינו שאנחנו נבחר אותו ביחד, או שני עורכי דין כאשר התשלום כמובן על העורך דין או על עורכי הדין יגיע מהכיוון שלהם כי זו בקשה שלהם לעשות את השינויים שהם מבקשים. כל השאלות האלה זה שאלות שאנחנו צריכים לדון בהם מבחינה עסקית ולסגור את כל הביטחונות כמו שצריך בצורה נכונה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

חיים כהן:

(לא ברור) למה?

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

חיים כהן:

(לא ברור) למה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מבין אתכם לגמרי,

יואל שבת:

למה עורכי דין?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתם באים לפה כאילו אנחנו, זה הבקשה הראשונה בירושלים לבנות בבניין, להוסיף, להרחיב. עם כל הדברים האלה אנחנו מתמודדים כבר שנים ברמה היומיומית, וברוך השם הכל הולך למישרין, התקלות הן מועטות מאד, אבל זה לא משנה, אנחנו נשמע (לא ברור) זה בסדר, זכותכם המלאה. כן.

יואל שבת:

אבל מה הערך המוסף של עורך דין? מה עורך דין יעשה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, בשביל לקבל את הביטחונות ולקבל את הערבויות וכל זה.

ואדים פינקלשטיין:

אנחנו לא ברור לנו של מי זה יהיה האחריות אחר כך של כל המהלך הזה של העתקת המערכות,

אליעזר ראוכברגר:

אז עוד שניה הם יצטרכו להשיב ולדבר על זה, בשביל זה הם פה, נשמע אותם.

ואדים פינקלשטיין:

לא, אבל השאלה אם זה יהיה כתוב באיזשהו,

חיים כהן:

הכל מוקלט, הכל כתוב.

אליעזר ראוכברגר:

הכל נמצא, אין דבר שלא,

יוחנן וייצמן:

זה ייכנס להחלטה.

אליעזר ראוכברגר:

יש גם החלטה, יש גם היתר. בכל היתר יש תנאים להיתר,

ואדים פינקלשטיין:

אוקי.

אליעזר ראוכברגר:

לא מקבלים תנאים, לא מקבלים היתר לפני שממלאים תנאים א' ב' ג' ד', חלק מהם למשל זה הנושא של העתקת המערכות. אישור מהנדס, קונסטרוקטור, נושא של חניה, כל הדברים האלה הם תנאים להיתר, אבל בוא נשמע קודם אותם ואחר כך תהיה לכם זכות תגובה כמובן. כן, מי רוצה להשיב ל-, מי משיב, משיבה? אתם תחליטו ביניכם.

דוברת לא מזוהה:

אני אשמח אחריה להוסיף משהו.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, כן, רק את שמך לפרוטוקול.

אירנה בדליאן:

לגבי, לגבי הפסקת,

אליעזר ראוכברגר:

רק את שמך לפרוטוקול.

אירנה בדליאן:

אירנה בדליאן.

אליעזר ראוכברגר:

את עורכת הבקשה?

אירנה בדליאן:

עורכת הבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, גברתי.

אירנה בדליאן:

לגבי הפסקת מים, אני חושבת שבמשך הבנייה דודים וקולטי שמש יעברו למקום שטוח שלא מקושר לבנייה, עד שיש בנייה הם יקבלו (לא ברור) אני חושבת ש-,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם לא דיברו על הפסקות אחרי הבנייה, הם דיברו במהלך הבנייה. הם מבינים שאחרי הבנייה,

אירנה בדליאן:

אז אני אומרת, במהלך,

אליעזר ראוכברגר:

יהיה מיקום לדודים ולכל הדברים, מסודר. לא זה הדאגה שלהם, הדאגה שלהם,

אירנה בדליאן:

אמרתי,

אליעזר ראוכברגר:

משך הבנייה. שנה, שנתיים, כמה שייקח הבנייה, מה קורה אז. אם אני הבנתי אותם נכון.

אירנה בדליאן:

במהלך הבנייה דודים וקולטי שמש יעבדו במקום הפנוי, עד שייגמר הבנייה, ואז הם יחזרו למקום.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת אתם מתחייבים שלא תהיה שום הפסקה ולא תהיה פגיעה,

אירנה בדליאן:

אני לא מי שמתחייבת, זה צריך להיות קבלן ובעלי הבית.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

מני רחימוב:

מה זה ההתחייבות שאת העברת לי?

אירנה בדליאן:

מה?

מני רחימוב:

הבאת לנו תצהירים.

אירנה בדליאן:

תצהירים, כן,

מני רחימוב:

כן, אז תראי להם.

אירנה בדליאן:

הבאתי תצהירים.

מני רחימוב:

תראי להם את התצהירים האלה.

אירנה בדליאן:

בעלי הבית כתבו תצהירים, ואני אסביר לך. הנה אחד ויש עוד אחד. יש עוד אחד, הנה. חתום על ידי עורך דין, ויש לי אפילו שני עותקים. זה עותק שני. לגבי תקלות, מה שעומד על חלק משותף יהיה אחריות משותפת אחרי שהבנייה נגמרה ולפני זה בוודאי, אבל הם ידאגו, התקלות שקשורות לבנייה, וודאי שהם לוקחים אחריות על זה. עכשיו, לגבי זכויות היה כתוב בהתנגדויות, הבקשה היא מבוקשת על פי תב"ע, תב"ע מאשרת 30 מטר לכל דירות גג. ומודגש בתב"ע, סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הם לא דיברו על זה. הם דיברו בעיקר,

אירנה בדליאן:

הם לא דיברו, הם כתבו.

אליעזר ראוכברגר:

הם, הם, כן, בכתוב את צודקת. אבל בעיקר מה שאני, אם אני מבין, מה שמטריד אותם,

אירנה בדליאן:

טוב.

אליעזר ראוכברגר:

זה משך הבנייה,

אירנה בדליאן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

ומי אחראי ומה יקרה עם הגינות ומה יקרה עם החניה ומה יקרה עם המים. הם בסך הכל אומרים, עם כל הכבוד למי שרוצה לבנות וזכותו, גם אמרה הגברת פה, אבל אנחנו לא צריכים לסבול ולא אשמים שהוא רוצה לבנות ושחיינו ישובשו במהלך הבנייה. זה מה שהם אומרים.

אירנה בדליאן:

אני אקריא רק,

אליעזר ראוכברגר:

ולזה אני רוצה לשמוע מענה.

אירנה בדליאן:

אני אקריא רק משפט אחד מתב"ע, מודגש בזאת כי החדר על הגג יהווה חלק בלתי נפרד מהדירה שמתחתיה, ולא יהיו בו שום הגדלות (לא ברור)

מני רחיימוב:

בסדר, זה ההמלצה גם שלנו, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל את לא עונה למה שאני שאלתי.

אירנה בדליאן:

עכשיו אני עונה. לגבי,

יוחנן וייצמן:

מהלך הבנייה.

אירנה בדליאן:

לגבי רעש, הבנייה תתקיים בשעות עבודה מהבוקר עד לשעה ארבע, אולי מוקדם יותר תסתיים.

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, אף אחד פה לא אמר את המילה רעש. אני אקריא לך מה שהם אמרו ותעני לי על זה. אם את לא מסוגלת לענות על זה תגידי לא יכולה לענות, זה בסדר, זה גם תשובה. אבל, אז נדע שאת לא יכולה לענות. הם דיברו על ניתוק ממים, הם דיברו על לחיות באתר בנייה כל הזמן. לא מבחינת רעש רק, גם אבק, לכלוך, חוסר סדר, הם דיברו על גינות שייהרסו, הם דיברו שלא יהיה חניות בגלל הבנייה כי ייכנסו המשאיות ויביאו ציוד וכולי. הם דיברו על תקלות לצנרת ועל נזקים, מי אחראי. זה מה שהם דיברו.

אירנה בדליאן:

יש לי, יש,

אליעזר ראוכברגר:

על זה תעני.

לימור גלנטי:

יש לי תשובה.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שניה, תני לה לסיים ואחר כך,

אירנה בדליאן:

יש, יש כלי עבודה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

דובר לא מזוהה:

מנוף.

אירנה בדליאן:

שאפשר, מנופים שאפשר להשתמש אותם במרחק.

דובר לא מזוהה:

רק יום אחד.

אירנה בדליאן:

ויום אחד צריך. והפסקות מים בטח יהיו רק כדי לחבר ולנתק כמה שניות, כמה דקות.

אליעזר ראוכברגר:

אתם לוקחים אחריות על נושא של הגינות?

אירנה בדליאן:

זה (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אם יהיה נזק, אתם לוקחים אחריות על הנושא של הצנרת?

אירנה בדליאן:

היא תענה,

אליעזר ראוכברגר:

על הנזקים?

אירנה בדליאן:

היא בעלת הבית,

אליעזר ראוכברגר:

אה, בבקשה גברתי. שם לפרוטוקול רק.

לימור גלנטי:

שמי לימור גלנטי,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

לימור גלנטי:

(לא ברור) מכיר אותי, למען הגילוי הנאות אני גם עורכת דין.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

לימור גלנטי:

ראית את המייל שלי לפני שבוע שבועיים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי מה שמכיר או לא מכיר, כן.

לימור גלנטי:

לא רלוונטי אבל (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

כן, תדברי לגופו של עניין.

לימור גלנטי:

גופו של עניין. קודם כל חשוב לי להגיד ש (לא ברור) מטורף. הבנות האלה היום בת 8, כשהם נולדו התחלנו בתיק הזה. תסתכלו באתר, התיק נפתח במאי 2019. כל הזמן היה איזשהו גורם אחר או שהפריע או שעיריית ירושלים עשתה בירוקרטיה, חמש שנים אנחנו תקועים בקומה שלישית, 54 מדרגות. אדון הויזמן, שיוצא נגד ההיתר שלנו, הוא בעצמו נמצא בקומה ראשונה. הוא בעצמו הוציא היתר לפני הרבה שנים, וגם הוא גרם נזק ורעש ולכלוך לשכנים. לעניין רעש,

איתן הויזמן:

רגע, רגע, סליחה, אני לא בניתי כלום. על מה? זה שקט.

לימור גלנטי:

הייתה איזושהי הרחבה שראינו אותה ב-,

איתן הויזמן:

מה פתאום? מה פתאום?

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

רגע, בואו, לא להתפרץ.

איתן הויזמן:

אבל זה שקר, אני לא בנית.

אליעזר ראוכברגר:

יש לך זכות תגובה.

דובר לא מזוהה:

לא משנה, גם אם זה לא אתה,

לימור גלנטי:

יש איזושהי הרחבה (לא ברור)

איתן הויזמן:

איזה? אני לא הרחבתי בחיים את הבית.

לימור גלנטי:

אז אני אראה לך,

יוחנן וייצמן:

ב-2009 הוצאת היתר,

רוחמה יעקבי:

(לא ברור) הוא בנה את זה?

יוחנן וייצמן:

לפני 15 שנה.

איתן הויזמן:

מה זה השקר הזה?

לימור גלנטי:

אני לא יודעת, יש בקשה על שמך (לא ברור)

איתן הויזמן:

אין.

לימור גלנטי:

שתדע. עכשיו,

איתן הויזמן:

זה שקר.

לימור גלנטי:

אנחנו נמצאים בקומה שלישית,

איתן הויזמן:

מה זה השקר הזה?

יוחנן וייצמן:

ב-2016.

לימור גלנטי:

54 מדרגות כדי להגיע לבית שלנו. אנחנו רוצים את ההרחבה הזאת בשביל לגור שם. הרבה פעמים רצינו לעזוב את הדירה רק בגלל המדרגות. קשה לנו מאד לעלות 54 מדרגות, אנחנו חייבים עוד מרחב. רצינו לקנות בית אחר, בגלל קושי כלכלי נאלצנו לבוא ולהרחיב את זה. אנחנו רוצים לגור שם, לא מנסים להשביח פה כלום. קודם כל לעניין מה שאדוני שאל לעניין אחריות,

אנחנו לוקחים אחריות על מה שאנחנו עושים. אדון הויזמן דאג לעניין ניתוק ממים, זה פשוט מאד, ברמה הטכנית אני התייעצתי עם משה, הוא אינסטלטור שמתקן את הדודים. כל תיקון שיש בגג עובר דרכנו, ואני שאלתי אותו face to face, אני לא מוכנה שבן אדם לא יהיה לו מים חמים בגללי, אני גם בן אדם. יש לנו ארבע ילדים, אני יודעת מה זה בלי מים חמים. אז קודם כל לעניין מים חמים יש יונקס, וגם אם לא יהיה חיבור לדודי שמש יש מים מהיונקס. אני לא אומרת לכם תסתפקו ביונקסים שלכם, אני מוכנה להחזיר אותכם לאותו מצב שהייתם לפני, שזה אומר לחבר אותכם לדודי שמש. עושים את זה בצורה פשוטה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא לא מדבר אחרי הבנייה, הוא מדבר על מהלך הבנייה.

לימור גלנטי:

מהלך, בוודאי. אחרי הבנייה המצב חוזר לתיקונו. לוקחים את דודי השמש ואני דיברתי עם בעל מקצוע, אני לא אמרתי דברים מהראש שלי. ממשה האינסטלטור. למה אני דיברתי איתו? כי כל תיקון בגג עובר דרכנו, כל נזילה של הגג עובר דרכנו. לוקחים את כל דודי השמש שנמצאים בגג, מעתיקים אותם לשטח המרפסת, פשוט מאריכים חוטים, פשוט מאד. הייתה תקלה, אנחנו אחראיים,

דובר לא מזוהה:

זה ממש לא פשוט.

לימור גלנטי:

להביא מישהו שיתקן את זה. מי שחושב שהליך של בנייה זה דבר שאין שם רעש, אין לכלוך, אין אבק, אין מטרד, יש. אבל אין מה לעשות, אנחנו מקבלים את זה וזה לא עילה לתביעה, אין מה לעשות. אם היינו מקבלים את הדבר הזה כעילה לתביעה, לא היה אפשר לבנות כלום. ובסך הכל מדובר בתקופה של שבועיים. אני מרגישה שנתתי את הנשמה לבניין, ולמה? וזה מכעיס אותי. כל נזילה שהייתה בבניין, הגישה ל-,

דובר לא מזוהה:

מה זה קשור?

לימור גלנטי:

קשור מאד.

דובר לא מזוהה:

מה זה קשור?

לימור גלנטי:

הגישה לגג הייתה דרך הבית שלי.

דובר לא מזוהה:

מה זה קשור?

לימור גלנטי:

הבית שלי, היה שם,

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי הגינות?

לימור גלנטי:

רגע. אז אני הקרבותי את עצמי לבניין. אז מה ביקשתי? שבועיים קצת תתאמצו, וגם זה אני אתן לכם מענה. אני אומרת לך, כל נזילה,

אליעזר ראוכברגר:

מה לגבי, מה לגבי הגינות?

לימור גלנטי:

אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

החשש שלהם מפגיעה בגינות.

לימור גלנטי:

לגבי גישה, שאלה טובה. לגבי גישה לדודים, אנחנו צריכים להתייעץ עם בעל מקצוע. אבל מי שבאמת יצטרך לגשת משם זה כנראה יהיה מהגינה או של הויזמן או של בן ארי.

איתן הויזמן:

בשום אופן.

לימור גלנטי:

אוקי. בן אדם, אני אסביר לכם איך נראה הבניין. אתה יכול לא להסכים אבל,

איתן הויזמן:

אני לא אסכים.

לימור גלנטי:

מה לעשות שזה שטח שהוא, אתה חולש על שטח שהוא אסטרטגי, ואתה לא יכול לחלוש,

איתן הויזמן:

חולש? זה שלי בטאבו.

לימור גלנטי:

זכותך המלאה,

מילה פינקלשטיין:

אחר כך תשלמי?

לימור גלנטי:

אבל אתה לא, אתה לא (לא ברור)

מילה פינקלשטיין:

תשלמי לו על זה, על הנזק אבל?

לימור גלנטי:

אני,

מילה פינקלשטיין:

תשלמי או לא תשלמי?

לימור גלנטי:

רגע, תני לי לסיים. אתה נמצא בשטח שהוא אסטרטגי. אני לא יכולה לגשת לבית שלי, מה לעשות?

איתן הויזמן:

מה אני אעשה? זה מה שקביתי.

לימור גלנטי:

נכון,

איתן הויזמן:

זהו.

לימור גלנטי:

אבל מצד שני,

איתן הויזמן:

לא יהיה כניסה של אבן ב (לא ברור)

לימור גלנטי:

אתה גם נמצא בבית משותף. אתה נמצא בבית משותף.

(מדברים ביחד)

לימור גלנטי:

יש לי עוד כמה דברים להוסיף. לגבי ניתוקים של חשמל, למה שיהיה ניתוק של חשמל? אני לא הצלחתי להבין למה, מה הקשר בין ההליך של בנייה לניתוק של חשמל. בסך הכל מנתקים צנרת ומחברים צנרת חדשה. מה זה רלוונטי? זה סתם חשש שהוא לא נכון.

ואדים פינקלשטיין:

סליחה,

לימור גלנטי:

לגבי גישה,

רוחמה יעקבי:

לא עכשיו יש לכם זכות, לא עכשיו.

לימור גלנטי:

אין מה לעשות, בבית משותף מי שנמצא במקום שדרך הגישה לבניין, אם יש חלופה אחרת בשמחה רבה. אנחנו ממש לא צריכים את הגישה שלו. אפשר לקחת מנופים מהחניה האחורית, אנחנו לא צריכים בכלל היתר שלו. זה גם (לא ברור)

אליעזר ראובברגר:

מאה אחוז.

דובר לא מזוהה:

אני רוצה גם,

לימור גלנטי:

רגע, אני לא סיימתי,

אליעזר ראובברגר:

כן.

לימור גלנטי:

יש לי עוד כמה נקודות קטנות.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

לימור גלנטי:

יש כאן, סופיה לדוגמה היא אישה מבוגרת בת 80, היא ראתה אותנו פנים אל פנים, והיא גם חתומה על הבקשה והיא לא נמצאת כאן, והיא אמרה לנו בפנים, אנחנו אין לנו שום התנגדות שאתם תעשו, אז שתדעו שכאן גוררים אנשים שבעצמם לא ביקשו לבוא ולעשות את זה. ואני רוצה להגיד שיש ביצחק טוניק בניין 17, 30, 53, באותו רחוב, שגם הרחיבו את הבניין, וכולם היה, בכולם גם לא היה, היו התנגדויות או בחלקם, וכולם התירו לבוא ולהרחיב את הבנייה. זה עיקרי הדברים שלי.

רון גלנטי:

אני רוצה גם להתייחס.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. כן, מה רצית עוד?

רון גלנטי:

אני רון גלנטי, בעלה,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

רון גלנטי:

גם מהמבקשים.

אליעזר ראוכברגר:

אז בקצרה, כי פחות או יותר הבנו את הדברים.

רונן גלנטי:

למעשה אנחנו ניקח אחריות על מה שניקח אחריות, אנחנו לא הראשונים שעושים את זה. גם השכנים שלנו, אם ייגרם נזק, באחריותנו.

אליעזר ראוכברגר:

הבנו,

רונן גלנטי:

תקלות שיהיו בהמשך, לפי החוק, אם נצטרך,

אליעזר ראוכברגר:

נאמר על ידי הגברת, נאמר.

רונן גלנטי:

כמו שעשו נעשה גם אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור.

רונן גלנטי:

אין פה איזושהי פריצת (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

בסדר גמור. אני רוצה רק לשאול, שניה, שניה. יש לכם זכות תגובה. אני רוצה רק לשאול לגבי מה שעלה כאן לפני כן לגבי אותה מרפסת שאתם הגשתם בהיתר אחר ויצא היתר, טוענים שהם לא זומנו להתנגדות. אתם בניתם את המרפסת הזאת כבר?

רונן גלנטי:

לא, עוד לא.

אליעזר ראוכברגר:

עוד לא.

יוחנן וייצמן:

זה שלכם או של משפחה אחרת?

רון גלנטי:

שלנו.

לימור גלנטי:

שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

שלכם. למה אתם צריכים גם וגם? ולחסום להם סוכה?

לימור גלנטי:

מה זה מפריע לכם? אני אגיד לך למה.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הנה, אמרתי,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך למה,

אליעזר ראוכברגר:

אמרתי, בגלל שזה חוסם סוכה. לך יש עכשיו סוכה יפה בגג וזה בסדר גמור, בכיף, אבל למה לקחת מהם? אנחנו, בבקשה שהגיעה, אנחנו צמצמנו את הבקשה שלכם ואישרנו לכם חלק בגלל שאמרנו, צריך, איך אומרים, לסוכה גם להשאיר להם וגם לתת לכם,

יוחנן וייצמן:

עשינו חלוקה הוגנת.

אליעזר ראוכברגר:

עשינו איזשהו איזון. אבל עכשיו כשלכם יש רק את הגג, למה שלהם לא יהיה את כל מלוא מרפסת הסוכה שלהם?

לימור גלנטי:

יש לי שאלה. למה אנחנו בכלל פותחים את זה אם זה בעצם הליך שהוא סגור?

אליעזר ראוכברגר:

כי אנחנו מבקשים.

יוחנן וייצמן:

אז אני אגיד לך למה, אני אגיד לך למה,

לימור גלנטי:

איפה הליך סופיות הדיון?

אליעזר ראוכברגר:

כי אנחנו מבקשים. אנחנו מבקשים.

יואל שבת:

(לא ברור) מה זאת אומרת?

לימור גלנטי:

איפה הליך סופיות הדיון?

אליעזר ראוכברגר:

אין עניין של, אין, אתם באתם עם לא סופיות, אתם באים ומבקשים,

לימור גלנטי:

סליחה, איפה הליך סופיות הדיון?

אליעזר ראוכברגר:

אתם באים ומבקשים בקשה,

לימור גלנטי:

(לא ברור) שנים באים (לא ברור). איפה הליך סופיות הדיון?

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתם באים ומבקשים בקשה,

לימור גלנטי:

כן?

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת שאין פה סופיות הדיון. עדיין אנחנו,

לימור גלנטי:

מה זה רלוונטי? זה (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, גברתי,

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה זה,

אליעזר ראוכברגר:

אל תעזור לי. גברתי, אנחנו עכשיו דנים בדירה שלכם.

לימור גלנטי:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

ואנחנו דנים בהתנגדות שלהם טוענים שהם נפגעים. זאת אומרת אין פה סופיות דיון, אנחנו בתוך הדיון אנחנו.

לימור גלנטי:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

לימור גלנטי:

אני חולקת על אדוני.

אליעזר ראוכברגר:

את חולקת, זכותך. אני לא אמרתי שלא זכותך לחלוק, אבל זכותי גם לחשוב אחרת. את חושבת שיש סופיות לדיון ואנחנו חושבים שכשאנחנו עשינו את אותה החלטה שהייתה לפני X זמן, שנה שנתיים, עשינו איזון. עכשיו את באה ואומרת, אני קיבלתי אז בגלל האיזון משהו, עכשיו תנו לי עוד. ואני אומר, רגע, רגע, שניה, את רוצה עוד? בבקשה, זכותך המלאה, אבל מה איתם?

לימור גלנטי:

אני אענה לך על השאלה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

יוחנן וייצמן:

תן, תן לי להרחיב.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה, תרחיב.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך מה, אני אתן לך יותר מזה, מה שהיושב ראש לא אמר. הבקשה שלכם הגיעה, הם אולי הגישו אז בזמנו את ההתנגדות באיחור, פעם אחת הורדנו את זה מסדר היום. הגיעה הפעם השנייה, דנו בזה, וישבה הוועדה ואמרה, לכם אין שום סוכה, להם יש חצר או מרפסת די גדולה, בוא נעשה איזה סוג של איזון. אם הוועדה הייתה יודעת לפני שנה וחצי שלכם יש פתרון סוכה, לא היינו חותכים להם. זאת אומרת, אני מרגיש באמת נקיפות מצפון, משהו לא פיר. הוועדה,

לימור גלנטי:

אני רוצה לענות לאדוני,

יוחנן וייצמן:

לא מתנהלת בצורה הזאת.

לימור גלנטי:

אני בדירה, אנחנו בדירה גרים שבע שנים. פעם אחת לא עשו בדירה הזאת סוכה. זה אחד. שתיים, תסתכלו (לא ברור)

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

אבל מותר (לא ברור) אבל רגע, רגע, את יודעת מה? גם אם זה לא,

לימור גלנטי:

בדירה שלכם אחד לא עשה.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא רלוונטי, גברתי, זה לא רלוונטי. את טוענת שאת עורכת דין, עם כל הכבוד,

לימור גלנטי:

בבקשה, רגע, תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

עם כל הכבוד, בתור עורכת דין אני מאד מצפה שתטעני דברים קצת יותר,

לימור גלנטי:

אוקי, תסתכל בבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

רלוונטיים.

לימור גלנטי:

על הדירה שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא? הוא רוצה השנה לעשות סוכה, בסדר?

לימור גלנטי:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

זכותו. זכותו.

יואל שבת:

השכן שיבוא אחריו יבוא.

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה למכור את הדירה ומי שיקנה ממנו את הדירה,

לימור גלנטי:

רגע.

אליעזר ראוכברגר:

יהיה בן אדם,

לימור גלנטי:

תסתכל,

אליעזר ראוכברגר:

שרוצה לבנות סוכה.

לימור גלנטי:

על הדירה שלו.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה רלוונטי?

לימור גלנטי:

אוקי, תסתכל על הדירה שלו.

אליעזר ראוכברגר:

נו?

לימור גלנטי:

הוא שם שמה גג. אם באמת יש לו רצון או איזושהי מטרה,

דובר לא מזוהה:

לא, לא, בדירה השנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה עכשיו?

לימור גלנטי:

(לא ברור) אלף, אני באמת לא יודעת מה חוקי התכנון והבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אוקי, הבנו. הבנו את תשובתך, את מתנגדת, תודה, אנחנו נעשה על זה,

לימור גלנטי:

שניה, הקומה,

אליעזר ראוכברגר:

נתעסק עם זה בדיון הפנימי.

לימור גלנטי:

כדי להגיע לסוכה השנייה אנחנו צריכים לעלות מדרגות. אנחנו מבחינתנו אין לנו, לא היה לנו בעיה גם לשים את המרפסת במקום אחר, זה היה לא נוח לשכנים, לכן הזזנו את זה לשם. לא שום סיבה אחרת. אבל הסיבה שרצינו מרפסת שם, כי לא יכולים לעלות למעלה. יש קושי אמיתי לעלות למעלה, פשוט.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, כן, בבקשה, מי רוצה? לאט לאט, אחד אחד.

ואדים פינקלשטיין:

רק להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

אחד אחד.

ואדים פינקלשטיין:

רק דבר אחד,

אליעזר ראוכברגר:

רק שם, שם לפרוטוקול.

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

אה, את רוצה עוד משהו? רגע, שניה, שניה. רק עוד משהו, אני חושב שפחות או יותר מיצינו את הדיון. כן.

(מדברים ביחד)

אירנה בדליאן:

(לא ברור) בוועדה על המרפסות קיבלה החלטה להקטין את הבקשה של מרפסות,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

אירנה בדליאן:

כך שיהיה מקום לסוכה. אז יש היום מקום לסוכה גם לשכנים למטה, גם להם. ודבר שני, הם לא אלה שמוכרים, המוכרים, השכן השני. ו-,

אליעזר ראוכברגר:

זה עניין קנייני, אנחנו לא מתעסקים עם קנייני. אנחנו מדברים פה על מרפסת גג של 37 מטר. בסופו של יום יהיה להם שם סוכה של 37 מטר, זה כמעט חצי אולי,

יוחנן וייצמן:

הלוואי עליי.

אליעזר ראוכברגר:

מאולם שמחות. כן? 37 מטר.

לימור גלנטי:

אני אומרת לך שאנחנו לא עושים,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי,

לימור גלנטי:

37 מטר,

אליעזר ראוכברגר:

את לא יכולה,

לימור גלנטי:

(לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

להפריע כל הזמן, עם כל הכבוד.

לימור גלנטי:

לא, מסתכלים מהצד כאילו (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו, 37 מטר זה סוכה מכובדת. השאלה אם אנחנו, איך אומרים? אני אקרא לזה ככה, זה סוג של כבשת הרש. אין לו 37 מטר, צמצמו, עשינו איזון, גם לך קצת וגם לך קצת, כי זה הגיוני. השאלה אם אנחנו צריכים להישאר בזה, זה הכל.

אירנה בדליאן:

האיזון נמצא בהחלטת הוועדה, עשו איזון,

יוחנן וייצמן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל,

יוחנן וייצמן:

הוועדה לא ידעה. האדריכלית, אני הסברתי את זה קודם. הוועדה כשהיא דנה ועשתה את האיזון, נכון, לא ידעה שלהם יש אפשרות של עוד 40 מטר בגג.

אירנה בדליאן:

זה לא (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

אנחנו עשינו איזון כי חשבנו שאנחנו עושים את הדבר הנכון.

אירנה בדליאן:

זה לא סוכה, (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

אני ממש מרגיש נקיפות מצפון על ההחלטה הזאת.

אירנה בדליאן:

זה לא שטח פתוח, זה שטח עיקרי. בגלל שהם לא דורשים, יש להם הרבה ילדים, הם דורשים שטח עיקרי, זה לא סוכה. ודבר שני, לגבי ילדים למשפחה הגדולה, רציתי להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

שהיו בריאים כל הילדים, מה זה רלוונטי?

אירנה בדליאן:

אבל תן לי להמשיך בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אירנה בדליאן:

הם כמו ש-, כמו ששכנים שלהם, הם גם דורשים מים חמים, מים קרים, הם גם דורשים תקרה תקינה. אז זה אומר שהם, בשבילם עצמם צריכים לתקן מאד מהר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, זה את חוזרת על מה שאמרת.

יוחנן וייצמן:

בסדר, זה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה רבה, גברתי. כן.

ואדים פינקלשטיין:

רק להוסיף,

אליעזר ראוכברגר:

רק שם לפרוטוקול בבקשה.

ואדים פינקלשטיין:

ואדים פינקלשטיין.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

ואדים פינקלשטיין:

אנחנו קיבלנו הצהרה של מהנדס שהוא מתייחס רק לדודי שמש, ואני רוצה להגיד שאני כמהנדס בנייה, אני אומר, כשמדובר על מערכות משותפות מסובכות יחסית, בגלל שזה מערכת שמש מאולצת עם משאבה, יש שמה עניין של גם חשמל, גם משאבה, גם יש, הם נוגעים גם בניקוז של המרפסות שלהם, וכל המערכות של הבית הזה ש-30 שנה,

אליעזר ראוכברגר:

מערכות טכניות, בסדר.

ואדים פינקלשטיין:

לא, 30 שנה, שהם כבר לא כל כך,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, הבנו, כן.

ואדים פינקלשטיין:

וכל נזק שייגרם, אחרי יומיים יבואו, עכשיו שהוועד ישלם על זה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה.

לימור גלנטי:

חשוב (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, סליחה, גברתי, אתם סיימתם. אתם סיימתם להיום. כן.

לימור גלנטי:

(לא ברור) אנחנו משביחים,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, סיימתם.

לימור גלנטי:

את הגג.

אליעזר ראוכברגר:

סיימתם.

לימור גלנטי:

לא, למה אתה ככה (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

כי ככה, זה הסדר, אתם מדברים, הם אחרונים.

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) הדיון.

אליעזר ראוכברגר:

זכות הדיבור אחרון שלהם. כן גברתי, כן.

דובר לא מזוהה:

יש סדרי דין, יש סדרי דין.

אליעזר ראוכברגר:

כן גברתי, בבקשה.

מילה פינקלשטיין:

כן. קודם כל אני רוצה להגיד שהפנייה הזאתי לרגש אני לא יודעת אם ידעתי שאנחנו צריכים גם לפנות לרגש, אז אני אבוא ואני אגיד שאנחנו זוג צעיר עם ילדים והדירה הזאתי זה הנכס שלנו שאנחנו חיים ממנו ואנחנו גם, ברגע שמורידים לנו את הזה של הסוכה זה גם מוריד לנו את הערך של הנכס,

אליעזר ראוכברגר:

זה דיון נפרד, זה לא התיק עכשיו.

מילה פינקלשטיין:

נכון, זה לא התיק עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי את זה בסוגריים.

מילה פינקלשטיין:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

כן.

מילה פינקלשטיין:

אז אני אבוא ואני אגיד, וזה כמו שאבא שלי ציין, בדבר הזה הוא לא אומר כמה זמן זה בכלל ייקח, האם הם מתחייבים לחצי שנה, לשנה וחצי, בטח עכשיו בתקופת המלחמה, כמה זמן עד התיקון. לדוגמה אם פתאום הפסיקו המים, האם הם מתחייבים ל-24 שעות של תיקון? האם הם מתחייבים לשלושה ימים של תיקון? מה קורה עם הגינות? במקרה ובאמת הגינות נהרסות האם הם מתחייבים לשלם עליהם? זאת הסיבה שאנחנו מבקשים עורך דין,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

מילה פינקלשטיין:

אנחנו מבינים שזאת זכותם, אבל הם לא נתנו לנו מענה לשום דבר מהדברים שאנחנו ביקשנו.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, תודה. האדון רצה גם עוד משהו? כן.

איתן הויזמן:

איתן, איתן.

אליעזר ראוכברגר:

איתן.

איתן הויזמן:

מדירה 9. קודם כל, היא אמרה שאני הרחבתי, אתם יכולים לבוא, בחיים, אבן לא,

אליעזר ראוכברגר:

יש היתר על שמך מ-2009, בבקשה.

איתן הויזמן:

כן, זה בגלל שרצו לעשות יחד עם השכנה למעלה, לא עשינו שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

איתן הויזמן:

אז לא הרחבתי ולא עשיתי רעש ולא עשיתי אבק, ולא הרסתי לאף אחד שום דבר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

איתן הויזמן:

זה היה הכל בעירייה, לא נגעתי באבן בבניין. דבר שני, איפה הביטחונות של הגינות שלי? אני לא אגור בגינות, זה שתי גינות גדולות שאני חי שמה עם הילדים שלי, הם סוגרים לי את הגינות, אני אהיה כמו בכלוב. ומה עם הפיצוי שהגינות ייהרסו לגמרי?

אליעזר ראוכברגר:

כן. עוד מישהי מהמתנגדים? אין. תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

מילה פינקלשטיין:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה. סיימנו, תודה רבה. סיימנו, אדוני, סיימנו. כן, תודה רבה.

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא הורסים לו גינות, (לא ברור) היא אמרה, (לא ברור) אני מכירה את הבניין הזה, יש מאחורה, יש מאחורי הבניין חניה ענקית. זה בניינים עם חניות.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) בהסכמה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן, לא ייכנסו.

יוחנן וייצמן:

אי אפשר להניח להם בתוך החצר בכל מקרה, מה.

דובר לא מזהה:

למה? הוא יכול (לא ברור)

עמנואל זלטס:

יש מנופים.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש מנופים היום, היום יש מנופים, אתה מעלה משטח של בלוקים, של מרצפות.

מני רחמוב:

באה משאית, יש לכם גם מרפסות גג, תשימו שמה את הבלוקים.

יוחנן וייצמן:

שטח התארגנות ענק.

אליעזר ראוכברגר:

בחיך, על כל הטענות האלה, אנחנו מכירים אותם. כל אתר בנייה זה אתר בנייה. לא היו בונים פה בירושלים שום דבר אם אנחנו היינו,

יוחנן וייצמן:

לא, זה ברור,

אליעזר ראוכברגר:

מתייחסים להתנגדויות כאלה.

יוחנן וייצמן:

תקופת הבנייה, מסתדרים עם השכנים.

אליעזר ראוכברגר:

תקופת הבנייה, צריכים להסתדר. ברור שהאחריות צריכה להיות עליהם לכל נזק שיהיה, (לא ברור) בנושא של העברת דודי השמש, לבדוק שהמים החמים וכל המערכות ימשיכו לתפקד. כל המערכות הטכניות, חשמל, מים וכולי, שהכל יתפקד גם בזמן הבנייה. נושא של גינות, אם יהיה נזק צריך להיות עליהם. בגדול לא צריך להיות נזק, עומד המנוף ברחוב, מעלה את זה, בתוך רבע שעה כל המשטחים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) הם לא ייכנסו.

אליעזר ראוכברגר:

כל המשטחים נמצאים למעלה על הגג, אם זה ריצוף, אם זה בלוקים, הכל נמצא למעלה.

יואל שבת:

ואם חלילה ייגרם איזשהו נזק,

אליעזר ראוכברגר:

כן, שקי חול. ואם חלילה ייגרם, גם זה עליהם, גם זה עליהם.

יואל שבת:

יצטרכו ל-,

אליעזר ראוכברגר:

הם יצטרכו לשפות ול (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הם יעשו הליך משפטי,

מני רחיימוב:

אגב, זה גם לא צריך אותנו בשביל זה, הם יכולים לתבוע (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

זה כל בנייה, זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

כן. לגבי הנושא של,

יוחנן וייצמן:

הדבר היחיד שמטריד אותי,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הנושא של ההתנגדות אז התב"ע היא מאפשרת להם לבנות 30 מטר, זה שלהם בתב"ע, הם בונים לפי התב"ע שרק דירות הגג יכולים לבנות. לכן אני בעד לדחות את ההתנגדות ולאשר את הבקשה, אם כולם חושבים כמוני אז בסדר, אז זו ההחלטה. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

אני חושב כמוך, למעט.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שניה. עכשיו יש לגבי הנושא של המרפסת הנוספת.

יוחנן וייצמן:

מה אנחנו יכולים לעשות?

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שאנחנו יכולים לעשות, אני רק אומר, אני חושב שצריך להגיד לפרוטוקול, אני חושב שזכותם של המתנגדים להגיש בקשה לביטול ההיתר.

יוחנן וייצמן:

זה מאד בעיה.

עמנואל זלטס:

איך?

אליעזר ראוכברגר:

לא של המבקשים, של המתנגדים.

דובר לא מזהה:

איך?

אליעזר ראוכברגר:

זכותם של,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) 214? אין את זה היום.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) יש הליך שלא זימנו, הם לא היו,

(מדברים ביחד)

יואל שבת:

למה, לסמן בבקשה, לסמן אותה להריסה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, תקשיב, אתה לא תוכל לעשות את זה בהליך אחר, דווקא פה.

אליעזר ראוכברגר:

למה לא? איך אני יכול את זה פה?

יואל שבת:

אני יכול לסמן אותה להריסה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם אתה מאשר משהו, אתה יכול להרוס משהו.

יואל שבת:

למה, תסמן אותם לביטול.

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה? תבטל אותה.

עמנואל זלטס:

ואז הוא יתבע אותך,

יואל שבת:

למה לא?

עמנואל זלטס:

הוצאת לי היתר.

יואל שבת:

למה שהוא יתבע אותנו? אני נותן לו גג.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז שלא (לא ברור) שלא יבנה.

אליעזר ראוכברגר:

אין דבר כזה.

יואל שבת:

אז לא לתת, אז מה? לתת לו גם וגם?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אי אפשר להביא לביטול, על סמך מה אני אביא לביטול?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) איך אומרים? אז כשהחלטנו החלטה, למועד ההחלטה ההחלטה הייתה נכונה, צודקת ומאוזנת.

אלדד רבינוביץ':

יש להם טענה (לא ברור) סוכה שעולים מדרגות, זה קשה. זה כן טענה,

עמנואל זלטס:

זה לא אותה קומה.

יוחנן וייצמן:

על כל עמו ישראל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, די,

יוחנן וייצמן:

שיהיה להם לעלות קומה לסוכה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

די, נו,

יוחנן וייצמן:

של 40 מטר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז הקומה העליונה סוכה ולא התחתונה, די, נו.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אומר, בוא, אומר יואל, (לא ברור)

יואל שבת:

אני יודע, שמעתי את זה, הוא אמר לי את זה כמה פעמים. אבל אני אומר, אני לא מוכר את זה רק לזה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למה, למה,

יואל שבת:

אני משאיר, אני משאיר את האופציה,

אליעזר ראוכברגר:

למה אין הליך (לא ברור) ביטול היתר (לא ברור)?

יואל שבת:

אני משאיר את האופציה גם לעתיד,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הוועדה.

יואל שבת:

אני משאיר את האופציה גם לעתיד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בדברים מאד מאד חריגים, אני לא יודעת.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אז שילכו בהליך חריג. אבל היום לפתוח את זה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה זה ילכו? הם יבואו אליך, אתה צריך לתת (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל היום לפתוח את זה אני לא רואה, אני לא רואה יכולת,

מני רחמוב:

(לא ברור) והם ינסו דרך זה להגיע (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רואה היום יכולת לפתוח את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני לא (לא ברור).

מני רחמוב:

אתה מבין? הם ינסו לבטל את ההיתר,

יואל שבת:

לא, (לא ברור) הליך משפטי,

יוחנן וייצמן:

אני מרגיש רע, אני לא יודע מה להגיד.

יואל שבת:

(לא ברור) מבחינה משפטית זה אפשרי? אפשרי לסמן את זה להריסה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדעתי כן.

יואל שבת:

אני גם חושב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה זכותך.

מני רחמוב:

מה, הוועדה יכולה לדרוש להרוס את זה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוודאי. הוועדה,

יואל שבת:

הם לא בנו את זה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם היא נותנת היתר,

יואל שבת:

הם לא בנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

יכולה להחליט,

יוחנן וייצמן:

לסמן.

יואל שבת:

הם לא בנו. אם הם היו בונים זה כבר אירוע אחר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון.

יואל שבת:

הם לא בנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושב שההיתר הזה,

יואל שבת:

מגישים בקשה לשינויים,

עו"ד אילנית מיכאלי:

יכול לבטל (לא ברור)

יואל שבת:

תשמע, תעשה את האיזון.

אלדד רבינוביץ':

במסגרת ההיתר שאנחנו נותנים? (לא ברור)

עו"ד אילנית מיכאלי:

בדיוק.

יואל שבת:

נראה לי שזה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה לא? למה לא?

אלדד רבינוביץ':

אני לא יודע, (לא ברור)

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה במסגרת? אתה אומר, אני מוכן לאשר בתנאי שזה לא יהיה.

עמנואל זלטס:

אילנית, אילנית, שאלה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה היתר (לא ברור) זה הדבר היחידי שאפשר.

יוחנן וייצמן:

לפני שנתיים טעינו, שנה שעברה טעינו.

יואל שבת:

לא, לא טעינו, בממצאים,

יוחנן וייצמן:

לא, הוטעינו.

עמנואל זלטס:

אילנית,

יואל שבת:

בממצאים,

עמנואל זלטס:

זה עילה לתביעה?

יואל שבת:

בסיטואציה שהייתה בפנינו, אני חושב שזה הייתה החלטה מאוזנת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה?

עמנואל זלטס:

זה עילה לתביעה פה?

יוחנן וייצמן:

נכון.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא (לא ברור).

יואל שבת:

אבל בסיטואציה הנוכחית, בשיטת הסלמי שקרתה פה,

עמנואל זלטס:

אני שואל שאלה, הם הוציאו, הם שהוציאו כסף, הם יכולים לתבוע את הוועדה המקומית (לא ברור)?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, לא, על זה, לא. הוועדה רשאית להתנות תנאים, והתנאי של הוועדה שאם הם רוצים,

עמנואל זלטס:

אני לא אומר, אני שואל אבל, בהמשך, זכותם גם לתבוע. אני שואל, יש עילה חוקית לתבוע (לא ברור)?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא. הוועדה, זכותה לתת היתר (לא ברור)

עמנואל זלטס:

אני שואל שאלה, נגיד שילמו אגרה על המרפסת, סתם, מעניין.

אלדד רבינוביץ':

הם יכולים להחליט שהם לא רוצים להוציא את ההיתר הזה.

עמנואל זלטס:

הוציאו.

אלדד רבינוביץ':

שניה. החדש. הם הוציאו אז,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל יש גם בצד השני (לא ברור)

אלדד רבינוביץ':

וקיבלו (לא ברור) עכשיו הם עושים כמו שהוא אמר, שיטת הסלמי. אם הם רוצים את ההיתר החדש, זה המחיר.

עמנואל זלטס:

הנתונים ברורים. השאלה היא אם יש להם (לא ברור)

אלדד רבינוביץ':

אילנית אומרת שכן.

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני חושבת ש-,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב. אני לא חושב.

עמנואל זלטס:

איך אפשר? הם שילמו אגרות, שילמו אדריכל,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שאפשר, (לא ברור)

עמנואל זלטס:

שילמו היטל סלילה,

יואל שבת:

לא, אגרות אני יכול להתקזז איתם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה תתקזז איתם, מה.

יואל שבת:

אני יכול לקזז להם באגרות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

ירד להם פה.

דוברת לא מזוהה:

אז למה הם לא בנו?

יואל שבת:

אני יכול לקזז להם את האגרות.

(מדברים ביחד)

עו"ד אילנית מיכאלי:

אנחנו מוכנים לאשר בתנאי ש (לא ברור) ממילא ילכו פה לערר בתיק הזה, כולם. לא הבנתי,
למה להשאיר להם? גם מרפסת, גם זה, גם זה, גם זה?

(מדברים ביחד)

דוברת לא מזוהה:

וועדת ערר.

אלדד רבינוביץ':

אני לא רוצה (לא ברור)

עו"ד אילנית מיכאלי:

למה שיתאשר להם? למה זה לא יהיה איזון? הם באים לבנות, אז שיעשו (לא ברור) הם לא בנו.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב שאנחנו, (לא ברור) פה במסגרת הדיון לטפל ב (לא ברור)

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז (לא ברור) מה?

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור). הוצאנו היתר לפני שנה.

דוברת לא מזוהה:

(לא ברור) למרפסת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

את לא מבינה, אם הוא יקזז להם את האגרות,

יוחנן וייצמן:

לייזר, בוא נשאל אותך שאלה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) הוציאו היתר,

יוחנן וייצמן:

אם היינו כן מחליטים לזמן, אם היו מזמנים הם היו באים ואומרים, יש להם תב"ע על הגג.

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח.

יוחנן וייצמן:

כן.

אליעזר ראוכברגר:

לא בטוח, היו אומרים שיש להם, לא בטוח ש (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

אם היינו יודעים שיש להם תב"ע על הגג היינו מאשרים את זה או לא?

יואל שבת:

בוא נגיד, אם זה הייתה עסקת חבילה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

כמה, כמה,

יואל שבת:

לייזר, אם זה הייתה עסקת חבילה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

שניה, כמה המרפסת שאישרנו להם שם?

יוחנן וייצמן:

אם אני הייתי יודע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש מצב,

יוחנן וייצמן:

שיש תב"ע על הגג, אני לא הייתי מאשר.

אליעזר ראוכברגר:

יש מצב שאתה רוצה בבוקר כוס קפה, חתיכת עוגה,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז עולים קומה.

אליעזר ראוכברגר:

לא צריך לטפס למעלה או לעלות קומה.

יוחנן וייצמן:

עולים קומה.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, יש בזה משהו,

עמנואל זלטס:

יש בזה משהו .

אליעזר ראוכברגר:

גם אלדד אמר את זה,

עמנואל זלטס:

יש בזה משהו.

אליעזר ראוכברגר:

לכן אני אומר, בוא נראה כמה נתנו להם שם בכלל?

מני רחמוב:

9 מטר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוא לא רוצה לטפס. בסדר, אבל (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

9 מטר סוכה?

מני רחמוב:

9 מטר.

יוחנן וייצמן:

חתכנו מהשני?

מני רחמוב:

אה, כמה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה, הרי הבקשה, כמה נשאר לו סוכה בקומה למטה.

עמנואל זלטס:

למטה, למתנגד עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

לא למתנגד, למבקש.

מני רחמוב:

לא, למבקשים, המרפסת שלהם 9 מ"ר, של המבקשים, הזיז שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

הזיז שלהם 9 מטר.

מני רחמוב:

אוקי, ולמתנגד,

אליעזר ראוכברגר:

כמה, כמה נשאר?

מני רחמוב:

למתנגד כמה נשאר, אני אגיד לך.

אליעזר ראוכברגר:

צריך לראות (לא ברור) צריך לבדוק למה, מה היה ההיגיון (לא ברור)

מני רחמוב:

2.5.

עמנואל זלטס:

2.5,

מני רחמוב:

רגע, רגע, חכו, חכו, אני שניה מוודא. לא, (לא ברור) הם נכנסו,

עמנואל זלטס:

לא, זה פחות, לא, לא, זה פחות,

מני רחמוב:

זה פחות, זה פחות, (לא ברור) זה 2 מטר עומק,

עמנואל זלטס:

זה לא עד הקו הזה, זה לא עד לפה, זה עד לפה, מני.

מני רחמוב:

רגע. כן, הנה, זה 2 מטר, בסדר, עשיתי, חישבתי.

יואל שבת:

(לא ברור) על הדברים, לייזר, בוא נגיד,

מני רחמוב:

בסדר, כן, 2.5 מטר (לא ברור)

יואל שבת:

שבסיטואציה, שבסיטואציה הזאתי שהייתה מוגשת בקשה אחת, מה בעצם הדבר הכי מאוזן,

עמנואל זלטס:

יואל, יש לי הצעה אחרת,

יואל שבת:

שהיינו עושים?

עמנואל זלטס:

יואל, יש לי הצעה אחרת, יואל.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) את המרפסת למטה,

עמנואל זלטס:

כאילו לא, אבל תראה, לייזר,

(מדברים ביחד)

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה לו,

עמנואל זלטס:

הנה, זה מה שחשבתי.

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה לו לכוס קפה, אתה יודע, עם איזה עוגה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, היא נורא לא רוצה לטפס כמה מדרגות לכוס קפה כשיש לה קפה (לא ברור)

יואל שבת:

אז ל (לא ברור) אוקי, בסדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

די,

עמנואל זלטס:

הנה, הנה, מה שמני הציע.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה לא (לא ברור)

עמנואל זלטס:

זה חשבתי, זה,

יואל שבת:

בוא נראה. אז מה אתה מציע?

מני רחימוב:

עמנואל, זה ההיתר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

פשוט לא הוגן.

יואל שבת:

זה ההיתר.

מני רחימוב:

זה ההיתר.

יואל שבת:

אז אני אומר,

עמנואל זלטס:

לא, זה ההיתר.

מני רחימוב:

זה ההיתר.

עמנואל זלטס:

ההיתר עד לפה.

מני רחימוב:

לא, זה ההיתר.

עמנואל זלטס:

(לא ברור) תראה.

מני רחימוב:

זה ההיתר.

עמנואל זלטס:

אז הם מציגים פה משהו לא נכון?

מני רחימוב:

זה.

עמנואל זלטס:

זה עוד סיפור.

מני רחימוב:

זה ההיתר. אתה רואה? יש את הנסיגה.

עמנואל זלטס:

והסוכה של אותו אחד נמצאת פה בחלק התחתון.

מני רחימוב:

כן, הנה, כן. בוא אני אגיד לך כמה נשאר ללמטה, דקה.

יואל שבת:

שתיים וחצי, מה שאמרת.

מני רחימוב:

לא, לא, לא, נשאר לו יותר, רגע, רגע, לא, לא, אני עשיתי לא נכון.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) שתיים וחצי.

מני רחিমוב:

לא, לא, לא, נשאר לו יותר.

יואל שבת:

לא, זה לא קשור זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא הגיוני, יואל.

יואל שבת:

מני, זה לא קשור.

מני רחिमוב:

אה, לא, כן, שתיים וחצי. כל הפס הזה למטה. כן, כן, כן.

יואל שבת:

8.5 מטר. נו.

מני רחिमוב:

2.5 מ"ר, כן,

עמנואל זלטס:

יש לו עד לפה,

מני רחिमוב:

לא, כל זה,

עמנואל זלטס:

מה? יש לו את זה, למה?

יוחנן וייצמן:

המערכת פה משקרת.

עמנואל זלטס:

תסתכל.

מני רחימוב:

שניה.

אליעזר ראוכברגר:

זה התחתון.

מני רחימוב:

רגע, רגע,

עמנואל זלטס:

זה מה שיש פה. הוא עד לפה.

יואל שבת:

לייזר, אני הייתי עושה דבר כזה,

עמנואל זלטס:

רגע, רגע,

יואל שבת:

חבל על הזמן. מני, תראה מה שאני הייתי מציע, ככה,

מני רחימוב:

יש להם איזה 5 מטר ריבועי.

עמנואל זלטס:

יש לו 5 מטר.

מני רחימוב:

5 מ"ר. זה משהו ככה.

עמנואל זלטס:

יש לו גם את זה, זה 5 מטר.

מני רחימוב:

זה בסביבות ה-, כ-5 מטר, 4 מטר, 4.5-4, משהו כזה. זה חצי מהמרפסת, זה בדיוק חצי, זה 50%.

יואל שבת:

(לא ברור) תראה רגע את ה-, את המרפסת של ה-, נו,

מני רחימוב:

מבקש?

יואל שבת:

את זה. עכשיו המרפסת יוצאת לשלושה כיוונים, אחד שניים ושלושה. את החלק הזה,

מני רחימוב:

לקטוע.

אלדד רבינוביץ':

נשאיר להם את כל זה,

יואל שבת:

זה המרפסת שתישאר להם, (לא ברור) אפשר לשתות קפה,

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה, כמה הגודל של זה? לא, לא, הפוך, של מה שיישאר.

יואל שבת:

כמה יישאר להם?

אליעזר ראוכברגר:

כן.

(מדברים ביחד)

מני רחিমוב:

5, 5,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אז מה, אבל הם רוצים עוד,

מני רחिमוב:

5 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

איך אתה (לא ברור) לקבל,

דובר לא מזוהה:

(לא ברור) לא לתת,

אליעזר ראוכברגר:

לא לתת,

דובר לא מזוהה:

תעשה היתר חדש, היתרים נפרדים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא רוצה היתר חדש, שתשנה משהו, מה.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זה יוצא? 5.6?

יואל שבת:

לייזר, לייזר, אם זה היה נבנה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה באמת יותר טוב.

יואל שבת:

(לא ברור)

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה איזון ראוי בין האינטרסים, מה.

יואל שבת:

מאחר וזה טרם נבנה, זה נהנה וזה לא חסר. הכל טוב.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה לא נבנה.

עמנואל זלטס:

אגב, זה מרפסת פחות שימושית להם כי זה מחדר.

יואל שבת:

(לא ברור) מחדר.

עמנואל זלטס:

לא, זה מסלול.

יואל שבת:

לא, לא, הסלון,

עמנואל זלטס:

לך אחורה טיפה,

יואל שבת:

הסלון זה בצד ימין.

מני רחמוב:

בתכלס, בתכלס בתכלס,

עמנואל זלטס:

לכן אמרתי,

מני רחמוב:

(לא ברור). בתכלס,

עמנואל זלטס:

זה מה שאמרתי, לכן,

מני רחמוב:

בתכלס (לא ברור) זה לא פרקטי, זה מעבר צר שאתה עובר בו ככה בשביל להגיע ל (לא ברור)

יואל שבת:

לא, איפה הסלון שלו?

עמנואל זלטס:

איפה הסלון ?

מני רחימוב:

פה, פה הסלון.

יואל שבת:

פה?

מני רחימוב:

אז לכן כאילו אתה יוצא ככה בשביל להגיע ל (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

איפה הסלון שלו?

מני רחימוב:

כאן, פה.

עמנואל זלטס:

אז אתה מוריד לו את זה עכשיו.

אלדד רבינוביץ':

אה, זה לא יוצא מהסלון?

מני רחימוב:

לא, הוא יוצא מחדר,

אליעזר ראוכברגר:

גם אין לו פה דלת.

מני רחিমוב:

הוא יוצא מחדר שינה.

יואל שבת:

לא, יש לו, יש לו דלת.

אליעזר ראוכברגר:

אבל פה יש חלון, אין דלת.

יואל שבת:

לא, לא, לא,

אלדד רבינוביץ':

זה המרפסת של (לא ברור)

יואל שבת:

יש דלת, יש דלת,

אליעזר ראוכברגר:

אין דלת. יש פה רק חלון.

יואל שבת:

הוא הלביש את זה על הקומה למטה, לייזר.

עמנואל זלטס:

לא, התכלת גם מסומן, התכלת,

אליעזר ראוכברגר:

התכלת מסתיר את הסימון של הדלת?

יואל שבת:

לא, הוא סימן את מה שהוא סימן,

אליעזר ראוכברגר:

מני, יש פה בכלל יציאה למרפסת? זה חלון, לא?

מני רחימוב:

יש לו יציאה מהחדר הזה, יציאה מהסלון,

עמנואל זלטס:

לייזר, תראה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא, לא,

מני רחימוב:

לא, יש, יש.

עמנואל זלטס:

יש פה, יש פה, תראה.

אליעזר ראוכברגר:

זה דלת?

יואל שבת:

כן, כן.

עמנואל זלטס:

הנה, תראה, תראה.

יואל שבת:

יש, יש.

עמנואל זלטס:

הנה, אתה רואה? זה מסתיר, זה הסתיר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אה, הנה, עכשיו, זהו, זה מה ששאלתי

מני רחיימוב:

(לא ברור) פה חלון (לא ברור) לא כזה,

עמנואל זלטס:

לא, זה הסתיר את זה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אבל צריך,

מני רחיימוב:

יש לנו הרבה בקשות, (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

אז צריך גם להכניס את זה, לא, אבל צריך גם להכניס את זה. אתה לא יכול לתת לו מרפסת בלי יציאה אליה.

יואל שבת:

לא, לא, ברור, יש לו,

מני רחিমוב:

יעשה הזזה, יעשה לה פריצה, יביא (לא ברור) ייכנס מהכניסה, ייכנס מהיציאה.

אליעזר ראוכברגר:

זה יציאה בסדר גמור מהסלון.

עמנואל זלטס:

לא, עכשיו זה לא מהסלון.

מני רחिमוב:

לא, זה ההיתר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, כמו שזה עכשיו. לא, כי הוא אמר מהצד. אצלי בבית גם יוצאים לסוכה מהצד, לא ישר. מה קרה? (לא ברור) לא מהסלון.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך את הראש שלי? לא מעניין אותי בכלל מאיפה יש יציאה לסוכה, גם דרך האמבטיה, אני לא רוצה להגיד גם דרך השירותים. אנשים בשביל סוכה יעשו (לא ברור) ושיהיה להם סוכה, גם אם היציאה היא פחות נוחה וגם זה. אבל אני לא יודע מה להגיד, תחליטו מה שאתם רוצים.

אלדד רבינוביץ':

רגע, זה חדר שהוא יחידת הורים, החדר הגדול?

מני רחिमוב:

נראה ככה.

יוחנן וייצמן:

זה לא משנה מה (לא ברור)

אלדד רבינוביץ':

אז בסדר, אפשר לעשות מרפסת מיחידת הורים, זה לא נורא.

מני רחמוב:

לא משנה, גם מחדר שינה.

עמנואל זלטס:

לא, השאלה,

מני רחמוב:

ממ"ד לא.

אלדד רבינוביץ':

חדר שינה סתם זה לא (לא ברור)

עמנואל זלטס:

השאלה אם אתה הולך דרך ה (לא ברור)

מני רחמוב:

לא משנה, מה, אתה הופך (לא ברור) לדלת, זהו.

אליעזר ראוכברגר:

אפשר, אבל זה לא פרקטי.

דובר לא מזוהה:

פחות פרקטי.

אלדד רבינוביץ':

כן, אם יש להם למעלה מרפסת גדולה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) בגלל זה להוריד מטר סוכה למישהו אחר,

אלדד רבינוביץ':

שניה,

יוחנן וייצמן:

בשביל שיהיה יותר פרקטי?

אלדד רבינוביץ':

פשוט להבין את הסיטואציה, יש להם למעלה מרפסת גדולה שהיא נוחה לכל המשפחה, ויש להם ביחידת הורים מרפסת גם לשתות קפה. לא כזה נורא.

יואל שבת:

אני אגיד לך איך אני בוחן את הדברים. אני אומר, אם הבקשה היום הייתה מוגשת היום למרפסות זיז ולמעלה והכל, מה ההחלטה שהיינו מקבלים?

מני רחמוב:

אם אין מתנגדים, אם אין מתנגדים היינו דורשים לצמצם, אבל היה לנו מקרים גם שביקשו גם וגם ונתנו. אבל לא היה מתנגדים שמה, זה לא הפריע לאף אחד. ככל וזה לא מפריע אז אפשר. אבל אם היה מתנגדים אז כן היינו דורשים לצמצם את זה. ברור.

יואל שבת:

מה אומר, לייזר?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע, אני, אני לא מכיר את ההליך בדיוק. אני חשבתי לעשות הליך שהם יכולים לבוא ולבקש לבטל היתר בגלל הטעיה, מצג לא נכון או משהו כזה, ואז לדון בזה.

עו"ד אילנית מיכאלי:

זה כל כך חריג, אני לא חושבת שזה יעבוד.

יוחנן וייצמן:

רוצה לדחות את ההכרעה, לשבת ולחשוב מה עושים?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן.

מני רחמוב:

די,

אלדד רבינוביץ':

אפשר גם לקרוא להם,

יוחנן וייצמן:

לא?

אלדד רבינוביץ':

לקרוא להם לשיח.

יוחנן וייצמן:

מני אומר שלא.

אליעזר ראובברגר:

שניה רגע, אפשר רגע?

(הפסקת ההקלטה)

מני רחמוב:

אפשר לאשר את התוספות למעלה פרט למרפסת, שזה אנחנו,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חזרנו מהתייעצות, אנחנו, יש לנו פה את הדילמה מה עושים עם התיק של המרפסת שבעבר אושר כשהצד הוא, אם כל מה שיש היום בפנינו, אם היינו אז מאשרים את המרפסת או היינו מצמצמים עוד יותר. אילנית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

בדיקה משפטית.

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה לבדוק את זה בדיקה משפטית האם אנחנו יכולים לטפל בהיתר שאושר ויצא והודפס כבר לפני שנה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אם זה היתר שינויים,

אליעזר ראוכברגר:

לבטל אותו,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לצורך העניין.

אליעזר ראוכברגר:

לצמצם אותו, להגדיל אותו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

(לא ברור) היתר שינויים, לצורך העניין.

אליעזר ראוכברגר:

זה לא היתר שינויים, זה היתר חדש, נוסף.

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, אם ההיתר שלנו עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

אם אפשר לקרוא לו היתר שינויים, אפשר להתייחס אליו כהיתר שינויים. זה לא היתר שינויים.

מני רחימוב:

(לא ברור) שהוא בתוקף, אפשר לקרוא לו, כי זה על אותו נכס.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אז בוא,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל זה לא היתר שינויים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

נדבר על זה.

עמנואל זלטס:

זה לא באותה קומה, הוא לא נוגע (לא ברור)

אליעזר ראוכברגר:

זה לא באותה קומה, זה לא על אותו דבר, זה לא על אותו זה. זה משהו אחר לגמרי. אני, אני, איך אומרים? בלב כבד, אני לא חושב שאנחנו יכולים לנגוע בהיתר הקודם, אבל אני (לא ברור) מוכן לדחות את ההכרעה ושזה יבוא בוועדה הבאה, אבל עד אז תבדקי את הנושא.

מני רחימוב:

לדיון פנימי.

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר, אילנית, לדיון פנימי בלבד, אבל אילנית, לבדוק את זה מהר, שיבוא בעוד שבועיים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רוצה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לדיון הבא, בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טוב.

סיום הדיון